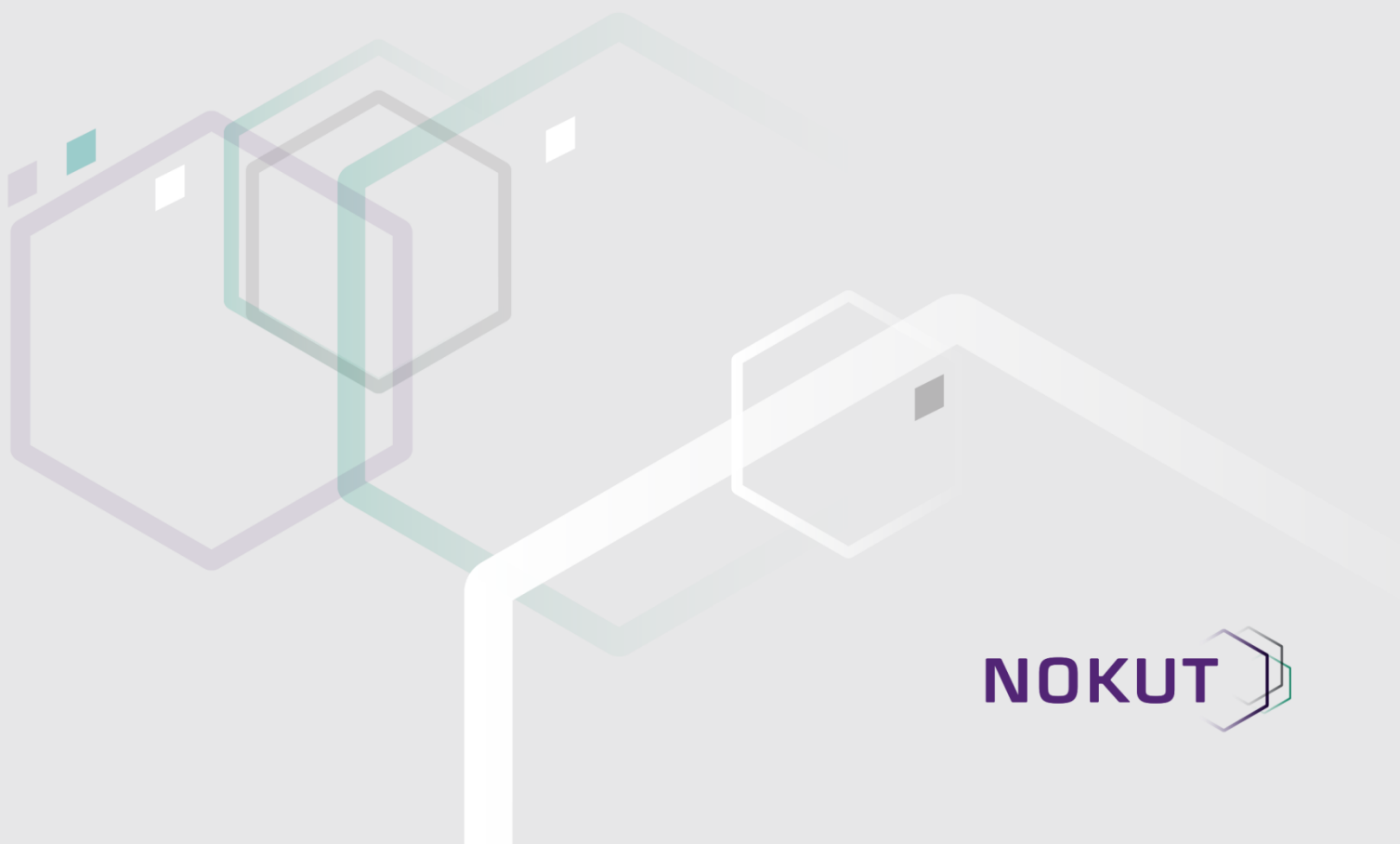


NOKUTs tilsynsrapporter

Audiovisuelle fortellinger

Mastergradsstudium ved Høgskolen i Lillehammer

November 2014



NOKUT 

NOKUT kontrollerer og bidrar til kvalitetsutvikling ved lærestedene. Dette gjør vi blant annet gjennom å akkreditere nye utdanningstilbud. Institusjonene som gir høyere utdanning har ulike fullmakter til å opprette nye studier. Dersom en institusjon ønsker å opprette et utdanningstilbud utenfor fullmaktsområdet sitt, må den søke NOKUT om dette.

Institusjon:	Høgskolen i Lillehammer
Studietilbudets navn:	Audiovisuelle fortellinger
Grad/Studiepoeng	Mastergradsstudium, 120 studiepoeng
Sakkyndige:	Professor Klas Dykhoff, Stockholms dramatiska högskola Førsteamanuensis Anders Fagerjord, Universitetet i Oslo Adjunkt og seksjonsleder Klara Björk, Göteborgs universitet
Dato for vedtak:	20. november 2014
NOKUTs saksnummer	13/608

Forord

NOKUTs tilsyn med norsk høyere utdanning omfatter evaluering av institusjonenes interne system for kvalitetssikring av studier, akkreditering av nye, og tilsyn med etablerte studier. Universiteter og høyskoler har ulike fullmakter til å opprette studietilbud. Dersom en institusjon ønsker å opprette et studietilbud utenfor sitt fullmaktsområde, må den søke NOKUT om dette.

Herved fremlegges rapport om akkreditering av mastergradsstudium i audiovisuelle fortellinger ved Høgskolen i Lillehammer. Vurderingen som er nedfelt i tilsynsrapporten, er igangsatt på bakgrunn av søknad fra Høgskolen i Lillehammer. Denne rapporten viser den omfattende vurderingen som er gjort for å sikre utdanningskvaliteten i det planlagte studiet.

Som det fremkommer i denne rapportens kapitel 7, vedtok NOKUT 10. juni 2014 akkreditering av mastergradsstudium i audiovisuelle fortellinger ved Høgskolen i Lillehammer basert på sakkyndig vurdering (kapitel 3-4), institusjonens kommentar (kapitel 5) og sakkyndig tilleggsvurdering (kapitel 6).

Senere samme måned ble vi imidlertid gjennom institusjonens nettsider kjent med at studiet skal lokaliseres til Oslo, og ikke Lillehammer slik det var beskrevet i søknaden. Vi ba derfor høyskolen om en redegjørelse for infrastrukturen der utdanningen faktisk skal gjennomføres.

Redegjørelsen fra Høgskolen i Lillehammer (kapitel 8) viste at deler av studiet skal gjennomføres i Oslo. NOKUTs vedtak om akkreditering var altså fattet på bakgrunn av feilaktig informasjon, og ble annullert.

De sakkyndige ble bedt om å gjøre en ny vurdering basert på opplysningene om Oslo som studiested for deler av studiet (kapitel 9). Denne konkluderer med at studiet tilfredsstiller NOKUTs krav til utdanningskvalitet.

NOKUT har i vedtak av 20. november 2014 akkreditert mastergradsstudium i audiovisuelle fortellinger ved Høgskolen i Lillehammer.

Vedtaket er ikke tidsbegrenset. NOKUT vil imidlertid følge opp studietilbudet gjennom et oppfølgende tilsyn etter tre år.

Oslo, 20. november 2014



Terje Mørland
direktør

Alle NOKUTs vurderinger er offentlige og denne samt tilsvarende tilsynsrapporter vil være elektronisk tilgjengelige på nettsidene våre www.nokut.no.

Innhold

1	Informasjon om søkerinstitusjonen.....	1
2	Beskrivelse av saksgang.....	2
3	Faglig vurdering.....	3
4	Samlet konklusjon.....	15
5	Institusjonens kommentar.....	17
6	Sakkyndig tilleggsvurdering	20
7	Vedtak – senere annullert	24
8	Redegjørelse om studiested	25
9	Sakkyndig vurdering av nye opplysninger om studiested.....	29
10	Vedtak	31
11	Dokumentasjon.....	31
12	Presentasjon av sakkyndig komité.....	32

1 Informasjon om søkerinstitusjonen

Høgskolen i Lillehammer ble etablert i 1971. Institusjonen tilbyr studier innen pedagogikk og sosialfag, samfunnskunnskap, økonomi og administrasjon, organisasjon og ledelse, film og TV, og har ca. 4800 studenter, hvor av 700 er deltids- og fjernundervisningsstudenter. Høgskolen har over 300 ansatte.

Høgskolen er faglig organisert i fem avdelinger: Avdeling for pedagogikk og sosialfag, Avdeling for samfunnsvitenskap, Avdeling for økonomi- og organisasjonsvitenskap, Avdeling for TV-fag og Den norske filmskolen. Studiet høgskolen nå søker akkreditering for, er knyttet til sistnevnte.

Høgskolen i Lillehammer har selvakkrediteringsfullmakt for studier i første syklus, men må søke NOKUT om akkreditering av studier i andre og tredje syklus. Høgskolens interne system for kvalitetssikring ble godkjent i 2009.

Siden opprettelsen av NOKUT har høyskolen fått følgende studier akkreditert:

- Mastergradsstudium i anvendt miljøpsykologi (120 studiepoeng), 2012
- Ph.d.-studium i innovasjon i tjenesteyting i offentlig og privat sektor, 180 studiepoeng, 2011
- Mastergradsstudium i helseledelse (90 studiepoeng erfaringsbasert), 2010
- Ph.d.-studium. i barn og unges deltakelse og kompetanseutvikling, 2010
- Mastergradsstudium i fjernsynsproduksjon, 120 studiepoeng, 2006
- Mastergradsstudium i innovasjon og næringsutvikling, 120 studiepoeng, 2006
- Mastergradsstudium i moderne forvaltning (disiplinbasert 120 studiepoeng, og erfaringsbasert 90 studiepoeng), 2006
- Mastergradsstudium i velferdsforvaltning, 120 studiepoeng, 2005 (har skiftet navn til sosial- og velferdsfag)
- Mastergradsstudium i spesialpedagogikk, 120 studiepoeng, 2005
- Mastergradsstudium i film og fjernsynsvitenskap, 120 studiepoeng, 2005
- Mastergradsstudium i europeisk integrasjon, 120 studiepoeng, 2005
- Mastergradsstudium i velferdspolitik, 120 studiepoeng, 2003
- Mastergradsstudium i helse- og sosialfaglig arbeid med barn, unge og deres familier, 120 studiepoeng, 2003 (har skiftet navn til sosialfaglig arbeid med barn og unge)

Høgskolen i Lillehammer søkte til søknadsfristen 1. september 2011 om akkreditering av et nytt mastergradsstudium i anvendt miljøpsykologi, 120 studiepoeng.

2 Beskrivelse av saksgang

NOKUT gjør en innledende vurdering for å avklare om grunnleggende forutsetninger for akkreditering er tilfredsstillende imøtekommet slik disse gjengis i NOKUTs tilsynsforskrift¹. For søknader som går videre, oppnevner NOKUT sakkyndige til faglig vurdering av søknaden. De må erklære seg habile og utfører oppdraget i samsvar med mandat for sakkyndig vurdering vedtatt av NOKUTs styre, og krav til utdanningskvalitet slik disse er fastsatt i tilsynsforskriften.

Etter sin faglige vurdering skal de sakkyndige konkludere med et tydelig ja eller nei på om utdanningskvaliteten samsvarer med kravene i tilsynsforskriften. De sakkyndige blir også bedt om å gi råd om videre utvikling av studiet. Alle kriteriene må være tilfredsstillende imøtekommet for at NOKUT skal vedta akkreditering.

Dersom et eller flere av kriteriene underkjennes av de sakkyndige, sendes den faglige vurderingen til søkerinstitusjonen som får tre uker til å kommentere denne. NOKUT avgjør deretter om institusjonens kommentarer skal sendes de sakkyndige for tilleggsvurdering. De sakkyndige får to uker på å avgi tilleggsvurdering. NOKUTs direktør fatter deretter vedtak.

¹ <http://www.lovdata.no/cgi-wift/ldles?doc=/sf/sf/sf-20110127-0297.html>

3 Faglig vurdering

Den følgende teksten i dette kapittelet er de sakkyndiges vurdering. Der det forekommer “Vi”, er det et uttrykk for de sakkyndige. Nummereringen på hver overskrift henviser til tilsvarende bestemmelse i NOKUTs tilsynsforskrift.

Oppsummering

Den sakkyndige komiteen er positiv til ideen om å opprette et mastergradsstudium i audiovisuelle fortellinger, og mener at søknaden inneholder mange gode pedagogiske grep. I vår gjennomgang av denne søknaden har vi imidlertid også funnet mangler ved det skisserte studieløpet. På bakgrunn av disse, kan vi ikke anbefale at studiet akkrediteres på dette tidspunktet, tross dets mange positive sider.

I vår vurdering fremhever vi noen aspekter som vi mener Høgskolen i Lillehammer må se nærmere på. Det første dreier seg om at det å skape et godt læringsmiljø for alle studenter som tas opp, begynner allerede i opptaksprosedyren. Vi ser en risiko for ubalanse mellom regissør/manus/produsent og fotograf/lydtekniker om masterproduksjonen i for stor grad får diktere studiets innhold, slik at prosjektets beste står i veien for de enkelte studentenes læringsprosesser. Det er ikke klart for oss hvordan høgskolen vil sikre at alle studenter skal oppnå det angitte læringsutbyttet, og vurderingsformen for masterprosjektet virker heller ikke egnet for å vurdere alle deltakerne på lik linje.

Det er også enkelte områder der søknaden har høye ambisjoner uten at vi kan finne at fagmiljøet har den nødvendige tiden tilgjengelig, og i noen tilfeller heller ikke den riktige kompetansen.

Beregningen av arbeidsomfanget i det første studieåret er ikke troverdig, og vi har også funnet noen mindre punkter under vitnemål og internasjonalt samarbeid hvor søknaden ikke oppfyller NOKUTs minstekrav.

Grunnleggende forutsetninger for akkreditering

7-1 1. Følgende krav i lov om universiteter og høyskoler skal vurderes for akkreditering:

f) Vitnemål og Diploma Supplement

Vurdering

Det vedlagte Diploma Supplement har ikke et så fullstendig underlag som man kan ønske, men så vidt vi kan se er det foreløpig ingen sentrale krav. Vi mener like fullt vitnemålstillegget bør inneholde informasjon om det norske utdanningssystemet og læringsutbyttet oversatt til engelsk. Det vedlagte Diploma Supplement inneholder også i punkt 3.3 en henvisning til et punkt 8 som ikke eksisterer. Videre viser vi til NOKUTs søkerveiledning der institusjonene anbefales å følge Universitets- og høgskolerådets (UHRs) mal. Dette er særlig relevant for Høgskolen i Lillehammer som er en institusjon tilknyttet UHR.

Konklusjon

Ja, kravet er tilfredsstillende imøtekommet.

- Høgskolen bør utforme et Diploma Supplement med informasjon om det norske utdanningssystemet og læringsutbyttebeskrivelsen oversatt til engelsk.

7-1 2. Krav i aktuelle forskrifter og rammeplaner fra Kunnskapsdepartementet skal være oppfylt.

Vurdering

Studiet er et erfaringsbasert mastergradsstudium på 120 studiepoeng som følger § 5 i mastergradsforskriften. Opptak til studiet forutsetter ifølge søknaden en kunstfaglig bachelorgrad i film, tv eller beslektede medier, samt minimum to års yrkeserfaring innen film, TV eller beslektede bransjer, hvilket er i tråd med hva mastergradsforskriften krever for denne typen mastergrader.

Da høgskolen ønsker, som den skriver, å identifisere de største talentene, har de utviklet en egen opptaksprosedyre for dette mastergradsstudiet. Søkere til manus-, regi- og produsentfordypningene søker først. Søknadene skal inneholde forslag til filmprosjekt. Høgskolen vil velge ut de mest lovende av dem, og be dem etablere samarbeid under veiledning der prosjektene videreutvikles. Deretter velges de beste samarbeidsprosjektene. Søkere til de andre fordypningene tas opp senere.

Mastergradsforskriften gir skolen selv myndighet til å fastsette opptakskrav, men vi stiller oss spørrende til denne fremgangsmåten, da det fremstår som at man velger prosjekt og manus/regi/produsent først, og deretter rekrutterer øvrige studenter ut fra prosjektenes behov, og ikke fra den enkelte søkers kompetanse og egnethet for mastergradsstudier. Høgskolen må gjøre det tydelig hvordan man vil sikre at hver søker blir vurdert ut fra sitt eget potensial, og ikke ut fra behovet for å sette sammen grupper til masterprosjektet. Se også våre kommentarer til neste kriterium.

Mastergradsforskriften stiller krav om et selvstendig arbeid på minimum 30 studiepoeng. I studiet inngår et selvstendig fordypningsprosjekt ("selvstendig arbeid") som for klippere, fotografer, produksjonsdesignere og lydteknikere er på 40 studiepoeng, og deltakelse i Masterproduksjon i team på 60 studiepoeng. Regissører og produsenter forventes å legge ned mer arbeid i Masterproduksjon i team, slik at de får en fordeling på henholdsvis 30 og 70 studiepoeng. Vi vurderer at dette kravet er oppfylt, og at studieoppbygningen er tilfredsstillende.

Konklusjon

Nei, kravet er ikke tilfredsstillende imøtekommet når det gjelder opptaksprosedyre, dog er kravet til studieoppbygning tilfredsstillende.

- Høgskolen må gjøre det tydelig hvordan man vil sikre at hver søker blir vurdert ut fra sitt eget potensial, og ikke ut fra behovet for å sette sammen grupper til masterprosjektet.

7-1 3. Rekruttering av studenter til studiet skal være stor nok til at institusjonen kan etablere og opprettholde et tilfredsstillende læringsmiljø og et stabilt studium.

Vurdering

Høgskolen beskriver i søknaden at den kommer til å ta opp maksimalt 18 studenter, minimum 12, annethvert år. Ut fra tallet på kandidater fra bachelorgradsstudier i Skandinavia anser man at det vil finnes nok søkere, og at utfordringen heller blir å velge ut de best kvalifiserte. Basert på vår erfaring vil vi anta det er realistisk, og vi tror 12-18 studenter er tilstrekkelig for å skape et godt læringsmiljø og et stabilt studium. Vi har imidlertid har noen tanker om opptaksprosedyrene som vi ser oss nødt til å påpeke også i denne sammenhengen.

Som rekrutteringsprosedyre, beskriver høgskolen at man skal starte med at manus-, regi- og produsentstudentene søker med prosjektbeskrivelser. I andre omgang søker de øvrige spesialiseringene. Dette innebærer en risiko for at prosjektene i seg selv og talentutviklingen av manus-, regi- og produsentstudentene får forrang og at man i andre søknadsrunde prioriterer å bemanne teamene rundt de utvalgte prosjektene fremfor å vurdere søkerne basert på deres kunstneriske kompetanse på individnivå og de problemstillingene som disse ønsker å fordype seg i som del av et mastergradsstudium.

Det er heller ikke tydelig hvilke fordypninger man vil ta opp i hver runde. I beskrivelsen av studiet nevnes sju fordypninger: Manus, regi, produsent, foto, lyd, produksjonsdesign og klipp. Om det skal tas opp studenter til alle de sju fordypningene, går det ikke opp med rammene på 12-18 studenter. Tas det bare opp tolv studenter, kan én student bli alene om sin spesialisering i hele studietiden. I søknaden skriver man at mastergradsstudiet skal ha de samme linjene som bachelorgradsstudiet, og at sistnevnte starter opp linjene «Digital Visual Designer» og «Kreativ dokumentar» i 2013 og «Nye medier» en gang i fremtiden. Disse er ikke beskrevet i søknaden. Vi vil minne om at dersom høgskolen ønsker å legge til nye fordypninger, vil det kunne kreve en ny søknad til NOKUT.

Konklusjon

Nei, høgskolens redegjørelse er ikke tilfredsstillende.

Høgskolen må:

- Redegjøre for relasjonen mellom rekrutteringen av manus-, regi- og produsentstudenter og rekrutteringen av de øvrige spesialiseringene. Det finnes en risiko for at man skaper en skjevhet i studiet.
- Vise hvordan man vil skape komplette team, men samtidig ta opp de studentene som er best kvalifisert.
- Gjøre det klart hvilke fordypninger man ønsker å ta opp ved hvert opptak.

7-1 4. For studier med praksis skal det foreligge tilfredsstillende avtaler som regulerer vesentlige forhold av betydning for studentene.

Ikke relevant.

Plan for studiet

7-2 1. Studiet skal ha et dekkende navn.

Vurdering

Mastergradsstudiets navn er mastergradsstudium i audiovisuelle fortellinger, med tilføyelse av spesialisering. Disse spesialiseringene er spesifikke fagretninger innenfor fagområdet film og fjernsyn. Studiets kjerneområde er den audiovisuelle fortelling innenfor fiksjon og dokumentar. Det engelske navnet er Master of Fine Arts in Audio-Visual Storytelling. Vi mener dette er gode navn på studiet.

Konklusjon

Ja, studiets navn er dekkende.

7-2 2. Studiet skal beskrives gjennom krav til læringsutbytte, jf. Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring. Det skal formuleres ett totalt læringsutbytte for hvert studium, definert i kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse.

Studiets læringsutbyttebeskrivelse (fra søknaden):

Masterstudiet	Overordnet læringsutbytte		
Kandidaten:	Kandidaten:	Kandidaten:	Kandidaten:
Master i audiovisuell fortelling	Kunnskap	Ferdigheter	Generell kompetanse
	- har inngående kunnskap om audiovisuelle fortellerformer og kan anvende og analysere film- og fjernsynsfaglige problemstillinger med utgangspunkt i filmens og fjernsynets historie, tradisjoner, stil og estetikk.	- kan vise selvstendighet i møte med krevende kunstneriske utfordringer og kan initiere, gjennomføre og lede ulike prosjekter.	- kan evne å kommunisere en reflekterende holdning til filmfortellende kunnskap.
	- har inngående kunnskap om filmens og fjernsynets fortellertradisjoner og estetikk i et instrumentelt fortellende og kunstfaglig perspektiv.	- kan realisere og formidle sine kunstneriske intensjoner med en tydelig personlig profil	- kan gjennomføre selvstendig kunstnerisk utviklingsarbeid innen eget fagfelt og evner å reflektere og kommunisere dette.
	- har kunnskap om ulike kunstfilosofiske retninger og inngående kunnskap om cinematurgi	- kan ivareta kunstnerisk og ledelsesmessig ansvar innen eget fagfelt i gjennomføringen av en større profesjonell produksjon.	- kan bidra til utvikling og fornyelse av norsk/nordisk film, fjernsyn og beslektede medier.

Vurdering

Begrunnelsen for læringsutbyttet er god, selv om vi mener oppsummeringen av bachelorgradsstudiet, som ikke er en del av denne søknaden, er overflødig. Forskjellen på de to studiene blir mindre tydelig ved denne fremstillingen. Vi er enige i argumentasjonen om at det er vanskelig å skille mellom kunnskap og ferdigheter i kunsthøgskolen, men mener at høyskolen har funnet en fin balanse i det formulerte læringsutbyttet.

Vi vurderer læringsutbytteformulering som godt formulert (med enkelte små unntak, se under), relevant for studiet, og i tråd med Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk.

Formuleringen "...kan anvende og analysere film- og fjernsynsfaglige problemstillinger med utgangspunkt i..." er riktignok uheldig. Tanken om å anvende en problemstilling er fremmed for oss. Mer nærliggende er å anvende den inngående kunnskapen i arbeid med problemstillinger.

Vi mener også formuleringen "Har kunnskap om ulike kunstfilosofiske retninger og inngående kunnskap om cinematurgi" kan styrkes. Vi mener at "ha kunnskap" er en svak formulering på mastergradsnivå. Her kunne det også vært angitt hvordan denne kunnskapen kan gå over i kunstnerisk praksis. Mulige formuleringer kunne være: "Kan analysere kunsthøgskolens problemstillinger ut fra ulike kunstfilosofiske retninger" eller "kan analysere og vurdere cinematurgiske valg i egne og andres verker".

Konklusjon

Ja, læringsutbyttet er tilfredsstillende beskrevet.

Høgskolen bør:

- Beskrive hvordan kunnskapene fra de kunstfilosofiske emnene skal anvendes av studentene og hvordan de er integrert i de øvrige emnene.
- Lese korrektur på setningsformuleringene.
- Se til at innholdet i emnene stemmer bedre overens med læringsutbyttet (se under).

7-2 3. Studiets innhold og oppbygning skal samsvare med og være tilpasset læringsutbyttebeskrivelsen slik at læringsutbyttet oppnås.

Vurdering

Vi synes at studiets oppbygning med tre emner er god, da den tar hensyn til både teoretiske kunnskaper, egen spesialisering og ferdigheter i teamarbeid.

I emnet "Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi" er ett av læringsutbyttene "kan analysere film og andre audiovisuelle verker med utgangspunkt i filmens historie, tradisjoner, egenart og plass i samfunnet." Det er et godt læringsutbytte, som et mastergradsstudium bør lede fram til, men vi kan overhodet ikke se at dette innholdet finnes i emneplanen, kun i det vedlagte pensumet. Skal dette kun øves opp ved selvstudium?

Det individuelle prosjektet "Spesialisering og fordypning innen eget fagfelt" vurderer vi som ambisiøst, spennende og helt nødvendig for at studentene skal nå det forventede nivået. Høgskolen

legger opp til helt individuelle undervisningsopplegg med mye veiledning, noe som skulle gi høy studiekvalitet.

Vi kan imidlertid ikke se hvordan høgskolen kan garantere at alle studenter, uansett spesialisering, skal få mulighet til å oppnå læringsutbyttet i emnet "Masterproduksjon i team." Dette prosjektet springer ut av regi-, manus- og produsentstudentenes søknader, og vi mener det er høyst tenkelig at disse prosjektene ikke er egnet til å gi spesialisering på høyt nivå for studenter på alle linjene. Vi undrer på om ikke det finnes en risiko for at filmfotografer, klippere og lydstudenter ikke får et læringsutbytte på mastergradsnivå.

I beskrivelsen av emnet står det som punkt 3: "Selv om masterproduksjonen ikke er en kommersiell produksjon forventer skolen at de enkelte produksjonene kan presenteres i det offentlige rom..." Vi er usikre på om en ferdig produksjon alltid er den beste måten å vurdere studentene på. Hva skjer om teamarbeidet havarerer? Hvem av studentene vil da bestå og hvilke vil stryke?

I tabellen med estimert arbeidsomfang per semester (s. 20) reagerer vi på det ambisiøse tallet på veiledningstimer i 3. og 4. semester. 350 timer på fem måneder skulle utgjøre mer enn to hele dager med veiledning hver eneste uke. Dette er langt mer veiledning enn vi har sett i praksis i noe annet studium, og det virker helt urealistisk å gjennomføre med en lærerstab med den størrelsen og sammensetningen høgskolen har. Vi tror heller ikke det er satt av tilstrekkelig tid til studentene for å lese pensum i "Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi" i første og andre semester.

Konklusjon

Nei, studiets innhold og oppbygging er ikke tilfredsstillende relatert til læringsutbyttet slik det er beskrevet i planen.

Høgskolen må:

- Beskrive hvordan alle studentene skal kunne oppnå læringsutbyttet i emnet «Masterproduksjon i team».
- Sikre at det undervises i alle kunnskaper og ferdigheter som studentene forventes å oppnå gjennom studiet.
- Presentere en beskrivelse av arbeidsomfanget som er realistisk sett i forhold til fagmiljøets størrelse og sammensetning, og som gir studentene tid til å lese pensumet i «Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi».

7-2 4. Arbeids- og undervisningsformer skal samsvare med og være tilpasset læringsutbyttebeskrivelsen slik at læringsutbyttet oppnås.

Vurdering

Ovenfor har vi uttrykt vår bekymring for at masterproduksjonen kanskje ikke er den mest egnede undervisningsformen for alle spesialiseringene. Masterprosjektet velges og utformes av manus-, regi- og produsentstudentene, og det er en risiko for at de gjør valg som ikke gagnar læringen for de andre fordypningene. Utover det, mener vi høgskolen viser stor pedagogisk kreativitet i det foreslåtte

opplegget. Den store vekten på praktisk produksjon og veiledning i alle deler av studiet er den beste garantien for at læringsutbyttet kan oppnås.

Selv om vi applauderer ambisjonen om å arbeide med filmer i alle deler av emnet ”Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi” lurer vi på om det kan bli i overkant arbeidskrevende, og kanskje føre til at analytiske ferdigheter kommer i skyggen. Vi anbefaler høghskolen å tenke gjennom forholdet mellom teori og praksis i dette emnet.

Konklusjon

Ja, studiets arbeids- og undervisningsformer er egnet til å oppnå læringsutbyttet slik det er beskrevet i planen.

- Høghskolen bør vurdere om undervisningsformene i ”Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi” er hensiktsmessige for å oppnå alle deler av læringsutbyttet.

7-2 5. Eksamensordninger og andre vurderingsformer skal samsvare med og være tilpasset læringsutbyttebeskrivelsen slik at læringsutbyttet for studiet oppnås.

Vurdering

Samtlige emner eksamineres med praktiske oppgaver. Det er et veldig ambisiøst og arbeidskrevende opplegg, både for studentene og for sensorene. For emnet «Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi» blir ikke studentene prøvd i læringsutbyttet «kan analysere film og andre audiovisuelle verker med utgangspunkt i filmens historie, tradisjoner, egenart og plass i samfunnet». Dette bør prøves ved at studentene gjennomfører en analyse, enten som skriftlig eksamen, eller i en annen form.

I emnet ”Masterproduksjon i team” er det ikke tydelig hvordan sensorene skal kunne se hver enkelt students arbeidsinnsats i teamarbeidet. Vi ser det som problematisk at fokus ligger så sterkt på den ferdige produksjonen og resultatet, istedenfor de enkelte studentenes prosesser.

Konklusjon

Nei, studiets eksamens- og vurderingsformer er ikke egnet til å oppnå læringsutbyttet slik det er beskrevet i planen.

Høghskolen må:

- Velge vurderingsform(er) for ”Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi” som sikrer at læringsutbyttet blir prøvd.
- Vise hvordan hver enkelt student eksamineres i «Masterproduksjon i team».

7-2 6. Studiet skal ha en tydelig faglig relevans for arbeidsliv og/eller videre studier.

Vurdering

Studiet har en tydelig ambisjon om både å utvikle studentene med tanke på videre studier og yrkesutøvelse. Høgskolen i Lillehammer angir i søknaden at mastergradsstudiet er utformet i dialog med Bransjerådet for film og fjernsyn i Norge.

Vi spør oss imidlertid om hva studiet tilbyr en person med bachelorgrad og to års yrkeserfaring, som denne ikke kan få gjennom profesjonell virksomhet.

I søknaden skriver høgskolen at opp mot 100 % av de uteksaminerte kandidatene kommer til å gå ut i jobb innen film, TV og beslektede bransjer. Vi tror at en stor del av kandidatene fra bachelorgradsstudiet også er virksomme i disse bransjene. Opptakskravet med to års yrkeserfaring, tyder jo også på det. Det sagt, vi tror at mastergradsstudiet kan bidra til en kompetanseøkning og gi kandidatene mer utfordrende arbeidsoppgaver.

Det er beskrevet at enkelte kandidater kommer til å gå videre til Stipendiatprogrammet, og vi anser at denne muligheten vil være tilstede.

Konklusjon

Ja, studiet har en tydelig faglig relevans for arbeidsliv og/eller videre studier.

- Høgskolen bør, med tanke på relevans for arbeidslivet, være klare på hva studiet gir som ikke profesjonell virksomhet i seg selv ville gitt.

7-2 7. Studiet skal ha tilfredsstillende kopling til forskning, faglig og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, tilpasset studiets nivå, omfang og egenart.

Vurdering

For kunstfagene er dette punktet ekstra utfordrende. Etter vårt skjønn blander høgskolen sammen begrepene kunstnerisk *utviklingsarbeid* og kunstnerisk *virksomhet*. Ifølge de vedlagte CV-ene for fagmiljøet er flertallet regelmessig *virksomme* i film- og mediebransjen. Vi er imidlertid av den oppfatning at det er en stor forskjell det å regissere en TV-serie, fotografere, produsere eller klippe en langfilm på kommersielle vilkår, og det å gjøre et kunstnerisk *utviklingsarbeid* der man undersøker en problemstilling gjennom sin kunst.

Det er uten tvil svært verdifullt for studentene å bli undervist og veiledet av yrkesvirksomme lærere, men dette gir ikke en automatisk en kobling til kunstnerisk utviklingsarbeid. Vår oppfatning er at dette kravet er så uklart definert i dagens regelverk at det ville være urimelig å hevde at søknaden ikke oppfyller dette punktet. Men, det er vårt absolutte råd til høgskolen at den bør utarbeide en policy for kunstnerisk utviklingsarbeid der den klargjør forholdet mellom kunstnerisk utviklingsarbeid og kunstnerisk virksomhet (se også 7-3 4). Her støtter vi oss på Universitets- og høgskolerådets rapport «Vekt på kunstnerisk utviklingsarbeid» utarbeidet av syv fagpersoner fra sektoren, ledet av professor Harald Jørgensen fra Norges musikkhøgskole. En ambisiøs KU-policy vil styrke høgskolens studier.

Samtidig vil vi bemerke at innslaget av kunststipendiater er en sterk kobling til KU-arbeid, som også viser at høgsolen har ambisjoner på dette området.

Konklusjon

Ja, studiet har tilfredsstillende kopling til forskning, faglig og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid tilpasset studiets egenart.

Høgskolen bør:

- Utarbeide en policy for kunstnerisk utviklingsarbeid der den klargjør forholdet mellom kunstnerisk utviklingsarbeid og kunstnerisk virksomhet

7-2 8. Studiet skal ha ordninger for studentutveksling og internasjonalisering relevant for studiets nivå, omfang og egenart.

Vurdering

Høgskolen er en aktiv partner i flere internasjonale samarbeidsorganisasjoner for filmskoler. Den gir også studentene mulighet til å delta på seminarer og workshop i utlandet. Vi savner imidlertid juridisk, bindende avtaler om studentutveksling. Det angis i søknaden at det ikke går an å skrive slike avtaler på grunn av studiets egenart og kompleksitet, men høgsolen har ved flere anledninger blitt gjort oppmerksom på at dette er et absolutt krav fra NOKUTs side². Det stilles imidlertid ingen spesifikke krav til utvekslingens lengde.

Konklusjon

Nei, studiet har ikke ordninger for studentutveksling og internasjonalisering relevant for studiets nivå, omfang og egenart.

- Høgskolen må få på plass minst én juridisk, bindende avtale om studentutveksling.

7-2 9. Studiet skal ha lokaler, bibliotekstjenester, administrative og tekniske tjenester, IKT-ressurser og arbeidsforhold for studentene, som er tilpasset studiet.

Vurdering

Høgskolen i Lillehammer bedriver sin virksomhet i moderne lokaler som er bygget for nettopp dette formålet, med gode auditorier, klasserom og grupperom. Biblioteket har en stor samling, og i tillegg lesesal med 150 plasser, åtte grupperom med AV-utstyr, og egen datasal. Filmskolen har i tillegg kino, miksekino, stort undervisningsrom, grupperom, seksten studentkontorer med tre plasser i hvert, multimedielab, to filmstudioer og 22 redigeringssuiter. Det finnes godt med moderne utstyr for opptak og etterarbeid.

² NOKUT kan imidlertid gi tilsagn om vedtak om akkreditering dersom alle andre kriterier blir vurdert tilfredsstillt.

Utover vanlige digitale læringsplattformer, har høgsolen et høyhastighetsnett for å flytte store mediefiler under produksjon og store og raske filtenere.

I tillegg til en godt utbygd administrasjon har filmskolen fem ansatte teknikere som har ansvar for drift og opplæring i filmutstyr.

Konklusjon

Ja, studiet har infrastruktur som er relevant for studiets nivå, omfang og egenart.

Fagmiljø tilknyttet studiet

7-3 1. Fagmiljøets sammensetning, størrelse og samlede kompetanse skal være tilpasset studiet slik det er beskrevet i plan for studiet og samtidig tilstrekkelig for å ivareta den forskning og det faglige eller kunstneriske utviklingsarbeidet som utføres.

Vurdering

Det fremgår tydelig at fagmiljøet er satt sammen for å dekke undervisningsbehovet på bachelorgradsstudiet. Det følger ikke automatisk at den samme bemanningen i tillegg kan håndtere et mastergradsstudium, ikke minst fordi studentene skal følges tett opp, og det er nødvendig å sjekke at man har de lærekraftene som er nødvendig i alle spesialiseringene.

Fagpersonene innen de syv filmfaglige spesialiseringene oppfyller høye krav til fagkompetanse, pedagogisk skikkethet og tilknytning til fagfeltet, men de er ulikt fordelt:

<i>Linje</i>	<i>Årsverk</i>
Regi	1,4
Manus	0,75
Foto	0,5
Produksjonsdesign	0,5
Produsent	0,4
Klipp	0,3
Lyd	0,25

I tillegg er 1,3 årsverk satt av til timelærere. Riktignok er det i gjennomsnitt 0,33 årsverk per student på hele programmet (om dekanen regnes med), men her skal det undervises i ikke mindre enn sju spesialiseringer. Vi hadde ønsket en forsikring om at studenter i klipp og lyd vil få like god undervisning som regi- og manusstudentene.

Vi finner ingen i fagmiljøet som har oppgitt kompetanse innen området kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi. Dette er et emne som utgjør 20 studiepoeng i studiet, men som ikke virker bemannet.

Konklusjon

Nei, fagmiljøets sammensetning, størrelse og samlede kompetanse er ikke i tilstrekkelig grad tilpasset studiet slik det er beskrevet i planen og det faglige eller kunstneriske utviklingsarbeidet som utføres.

Høgskolen må:

- Vise at emnet «Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi» vil undervises av personer med relevant kompetanse.
- Vise at den har tilstrekkelig bemanning til å undervise alle sju linjene.

7-3 2. Fagmiljøet skal delta aktivt i nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk relevante for studiet.

Vurdering

Høgskolen angir at den deltar i flere ulike nasjonale og internasjonale nettverk, både i og utenfor høgskolesektoren. Av disse er GECT og NORDICIL av størst betydning. HiL oppgir at de medvirker aktivt i disse nettverkene, noe som er av betydning for HiLs samarbeid internasjonalt, og dermed også viktig for studentenes nettverk.

Konklusjon

Ja, fagmiljøet deltar aktivt i nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk relevante for studiet.

7-3 3. Minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studiet skal utgjøres av tilsatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være personer med minst førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studiet.

b. For andre syklus skal minst 10 prosent av det samlede fagmiljøet være professorer eller dosenter og ytterligere 40 prosent være ansatte med førstestillingskompetanse.

Vurdering

De kvantitative kravene er oppfylt med god margin for studiet som helhet. 59 % av årsverkene utgjøres av ansatte i hovedstilling. Av det totale fagmiljøet har 22 % professorkompetanse, og 100% førstekompetanse.

Høgskolen oppgir i søknaden at alle delene av studiet er sentrale. Det finnes imidlertid ingen i fagmiljøet med dokumentert førstekompetanse i kunstfilosofi eller film- og fjernsynshistorie.

Konklusjon

Nei, det er ikke personer med minst førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studiet.

- Høgskolen må vise at kunstfilosofi og film- og fjernsynshistorie vil bli undervist av person(er) med førstestillingskompetanse.

7-3 4. Fagmiljøet skal drive aktiv forskning, faglig- og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid.

b. For andre syklus skal fagmiljøet ha dokumenterte resultater på høyt nivå.

Vurdering

Hoveddelen av det som i søknaden angis som kunstnerisk utviklingsarbeidet er i våre øyne profesjonell kunstnerisk virksomhet (film- og fjernsynsproduksjon i ulike roller). Vi anser, som vi skriver over, at dette ikke uten videre kan likestilles med kunstnerisk utviklingsarbeid. Dette blir ytterligere et problem når det er et krav at det skal dokumenteres resultater fra de siste fem år på høyt nivå. Det er oppgitt at enkelte av de ansatte har blitt tildelt priser og stipender som vitner om høyt nivå, og enkelte har tydelige utviklingsprosjekter, særlig innenfor fotografi og produksjonsdesign. Dokumentasjonen er imidlertid så mangelfull at vi ikke er overbevist om at fagmiljøet i dag driver aktivt kunstnerisk utviklingsarbeid på høyt nivå.

Høgskolen bør utarbeide en policy for kunstnerisk utviklingsarbeid der den klargjør sitt standpunkt når det gjelder forholdet mellom kunstnerisk utviklingsarbeid og kunstnerisk virksomhet, og arbeide aktivt for å dokumentere og argumentere for hvorfor det er høyt nivå. Om nødvendig bør den sørge for at deltidsansatte lærere må få tilstrekkelig tid til å drive kunstnerisk utviklingsarbeid.

Konklusjon

Nei, fagmiljøet har ikke dokumentert aktivt kunstnerisk utviklingsarbeid på høyt nivå.

- Høgskolen må dokumentere resultater av kunstnerisk utviklingsarbeid på høyt nivå.
- Høgskolen bør utarbeide en policy for kunstnerisk utviklingsarbeid der den klargjør sitt standpunkt til forholdet mellom kunstnerisk utviklingsarbeid og kunstnerisk virksomhet.

7-3 5. For studier med praksis skal fagmiljøet og eksterne praksisveiledere ha hensiktsmessig erfaring fra praksisfeltet.

Ikke relevant.

4 Samlet konklusjon

På bakgrunn av den skriftlige søknaden med tilhørende dokumentasjon, konkluderer den sakkyndig komiteen med følgende:

Komiteen anbefaler ikke akkreditering av mastergradsstudium i audiovisuelle fortellinger ved Høgskolen i Lillehammer.

I den sakkyndige rapporten fremkommer det hvilke krav som MÅ innfris for at studiet skal kunne akkrediteres, og i tillegg har komiteen nedfelt gode råd (BØR) til videre utvikling av dette studiet.

Følgende krav er vurdert som ikke godkjent:

7-1 2. Krav i aktuelle forskrifter og rammeplaner fra Kunnskapsdepartementet skal være oppfylt.

7-1 3. Rekruttering av studenter til studiet skal være stor nok til at institusjonen kan etablere og opprettholde et tilfredsstillende læringsmiljø og et stabilt studium.

7-2 3. Studiets innhold og oppbygning skal samsvare med og være tilpasset læringsutbyttebeskrivelsen slik at læringsutbyttet oppnås.

7-2 5. Eksamensordninger og andre vurderingsformer skal samsvare med og være tilpasset læringsutbyttebeskrivelsen slik at læringsutbyttet for studiet oppnås.

7-2 7. Studiet skal ha ordninger for studentutveksling og internasjonalisering relevant for studiets nivå, omfang og egenart.

7-3 1. Fagmiljøets sammensetning, størrelse og samlede kompetanse skal være tilpasset studiet slik det er beskrevet i plan for studiet og samtidig tilstrekkelig for å ivareta den forskning og det faglige eller kunstneriske utviklingsarbeidet som utføres.

7-3 3. Minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studiet skal utgjøres av tilsatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være personer med minst førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studiet.

7-3 4. Fagmiljøet skal drive aktiv forskning, faglig- og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid.

Følgende krav må innfris for å oppnå akkreditering:

Høgskolen må:

- Gjøre det tydelig hvordan man vil sikre at hver søker blir vurdert ut fra sitt eget potensial, og ikke ut fra behovet for å sette sammen grupper til masterprosjektet.
- Redegjøre for relasjonen mellom rekrutteringen av manus-, regi- og produsentstudenter og rekrutteringen av de øvrige spesialiseringene. Det finnes en risiko for at man skaper en skjevhet i studiet.
- Vise hvordan man vil skape komplette team, men samtidig ta opp de studentene som er best kvalifisert.
- Gjøre det klart hvilke fordypninger man ønsker å ta opp ved hvert opptak.
- Beskrive hvordan alle studentene skal kunne oppnå læringsutbyttet i emnet «Masterproduksjon i team».
- Sikre at det undervises i alle kunnskaper og ferdigheter som studentene forventes å oppnå gjennom studiet.
- Presentere en beskrivelse av arbeidsomfanget som er realistisk sett i forhold til fagmiljøets størrelse og sammensetning, og som gir studentene tid til å lese pensumet i «Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi».
- Velge vurderingsform(er) for «Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi» som sikrer at læringsutbyttet blir prøvd.
- Vise hvordan hver enkelt student eksamineres i «Masterproduksjon i team».
- Få på plass minst én juridisk, bindende avtale om studentutveksling.
- Vise at emnet «Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi» vil undervises av personer med relevant kompetanse.
- Vise at den har tilstrekkelig bemanning til å undervise alle sju linjene.
- Vise at kunstfilosofi og film- og fjernsynshistorie vil bli undervist av person(er) med førstestillingskompetanse.
- Dokumentere resultater av kunstnerisk utviklingsarbeid på høyt nivå.

Videre har komiteen gitt følgende gode råd for videre utvikling:

Høgskolen bør:

- Utforme et Diploma Supplement med informasjon om det norske utdanningssystemet og læringsutbyttebeskrivelsen oversatt til engelsk.
- Beskrive hvordan kunnskapene fra de kunstfilosofiske emnene skal anvendes av studentene og hvordan de er integrert i de øvrige emnene.
- Lese korrektur på setningsformuleringene.
- Se til at innholdet i emnene stemmer bedre overens med læringsutbyttet (se under).
- Høgskolen bør vurdere om undervisningsformene i «Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi» er hensiktsmessige for å oppnå alle deler av læringsutbyttet.
- Høgskolen bør, med tanke på relevans for arbeidslivet, være klare på hva studiet gir som ikke profesjonell virksomhet i seg selv ville gitt.
- Utarbeide en policy for kunstnerisk utviklingsarbeid der den klargjør forholdet mellom kunstnerisk utviklingsarbeid og kunstnerisk virksomhet.

5 Institusjonens kommentar

7-1 2. Hensikten med opptaksprosedyren er at alle søkere på master utelukkende vurderes ut fra eget potensial, innbefattet kunstfaglige forutsetninger og begrunnede ønsker om spesialisering. For å eliminere enhver tvil om dette punktet, har vi revidert opptaksprosedyren slik at det kun er det som er beskrevet som søknadsfrist 2 i vår forrige søknad som gjelder (se vedlegg 1 revidert studieplan). Dermed blir søknadsprosessen lik for alle søkere. Teamsammensetning til masterproduksjonen kommenteres nedenfor.

7.1 3. Opptaksprosedyren revideres slik det er beskrevet ovenfor. Det innebærer, som tidligere, at vi ikke kan vite om vi har ”komplette” team til masterproduksjonen. Dette løses ved å supplere teamene med fagpersoner utenfra (slik det gjøres i dag på bachelor), når det er nødvendig. Opptak til studiet er åpent for alle skolens faglinjer. Men det er bare søkere som oppfyller fastsatte kriterier for opptak som kommer i betraktning. Eventuell manglende kompetanse til gjennomføring av øvelser/produksjoner komplementeres med fagpersoner utenfra.

7-2 3. På bakgrunn av komiteens kommentarer til beskrivelsen av studiets innhold og oppbygning har vi valgt å endre emneoppdelingen på studiet. I stedet for tre emner er det nå to emner:

A. Felles del, 30 SP.

B. Filmfaglig spesialisering (hvor masterproduksjonen inngår), 90 SP.

Felles del økes med 10 SP for å gi plass til en introduksjonsmodul i ”analyse av film og andre audiovisuelle verker med utgangspunkt i filmens historie, tradisjoner, egenart og plass i samfunnet”. Samtidig gis det mer tid til å kunne fordype seg i det foreslåtte pensum.

Ved å slå sammen ”individuell spesialisering og fordypning” og ”masterproduksjon i team” oppnås større fleksibilitet i forhold til de enkelte fordypninger med tanke på hvor mye tid som brukes til masterproduksjonen og resten av fordypningen. En vesentlig del av læringsutbyttet for alle studenter i ”masterproduksjon” knytter seg til det å ivareta en hovedfunksjon på høyt nivå på en stor produksjon. Dette er dels ivaretatt gjennom valg av prosjekter (som gir tilpassede faglige utfordringer for alle fagfunksjoner), dels gjennom krav til produksjonsformat og gjennom krav til kunstnerisk nivå (se vedlegg 1 revidert studieplan).

Vi ser at tabellen ”estimert arbeidsomfang per semester i timer”, slik den var presentert i søknaden, lett kunne misforstås. Siden veiledning inkluderer både individuell veiledning, felles veiledninger ved øvelser, teknisk veiledning og sikkerhetsveiledning under produksjon er det en blanding av individuell og gruppeveiledning. Tabellen er nå revidert (se vedlegg 1).

7-2 5. I forlengelse av ovenstående har vi revidert forslaget til eksamensordning. Begge emner vurderes med individuell muntlig eksamen.

Fellesdelen eksamineres på bakgrunn av en innlevert mappe med det som er laget i modul 1-5 og som inkluderer analyse av to audiovisuelle verker med utgangspunkt i filmens historie, tradisjoner, egenart og plass i samfunnet, i tillegg til resultatene av øvelsene i modul 2-5.

Filmfaglig spesialisering eksamineres på bakgrunn av alle innleverte verk (inkludert individuelle fordypningsverk og masterproduksjon). Vurderingen er en samlet vurdering og tar utgangspunkt i studentens hensiktsforklaring til de enkelte innleverte verk. Fokus ligger ikke på de ferdige resultatene.

Arbeidsprosessene og de valg som er tatt underveis legges til grunn for vurderingen, sammen med en vurdering av studentens kunstfaglige og håndverksmessige nivå (se vedlegg 1).

7-2 8. Vi har inngått avtale om studentutveksling med Den nasjonale filmskolen i Slovenia, University of Ljubljana, Academy of Theatre, Radio, Film and Television (se vedlegg 2: avtale om studentutveksling).

7-3 1. Siden forrige søknad om akkreditering har fagmiljøet blitt supplert med følgende: Hovedlærer i klipp (45% stilling), hovedlærer i foto (30% stilling) og professor i lyd (50%). Ved oppstart av master suppleres kollegiet med ytterligere to 100% stillinger som er dedikert til master. Av disse er én åremålsstilling planlagt utlyst høsten 2014 mens den andre 100% stillingen tenkes anvendt til gjestelærere. Vi vil i denne forbindelse prioritere de linjene hvor behovet er størst. Alle faglig ansatte på Dnf har førstekompetanse (se vedlegg 3: Oppdatert oversikt over fagmiljø, mai 2014).

Helt sentralt i emnet “Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi” er cinematurgi. I vår terminologi ved Dnf er cinematurgi læren om filmens fortelleelementer. Delemnet planlegges dekket med kompetente lærere fra Dnf. De øvrige delemner tenkes dekket av andre lærere fra HiL, bl.a. professor i filosofi Stefan Snævarr og professor i film og fjernsynsvitenskap Jan Anders Diesen (begge har undervist på Dnf tidligere) – eller tilsvarende kompetente lærere.

7-3 3. Det henvises til punkt 7-3 1 samt vedlegg 3.

7-3 4. Ved Dnf tar vi utgangspunkt i den offisielle definisjonen av kunstnerisk utviklingsarbeid I Norge, som uttrykt av Jørgensen-utvalget: *Kunstnerisk utviklingsarbeid dekker kunstneriske prosesser som fører frem til et offentlig tilgjengelig kunstnerisk produkt. I denne virksomheten kan det også inngå en eksplisitt refleksjon rundt utviklingen og presentasjonen av kunstproduktet*³. Denne forståelse av kunstnerisk utviklingsarbeid, hvor kunstnerisk virksomhet er den helt sentrale del av KU, deler Dnf med alle høyere kunstutdanninger i Norge.

Stort sett alle lærere ved Dnf er deltidsansatte og er aktive filmskapere. Gjennom refleksjon og bearbeidelse av sin viten og erfaring fra kunstnerisk virksomhet i møtet med studentene oppnår vi at undervisningen og veiledningen ved Dnf baseres på kunstnerisk utviklingsarbeid av stor aktualitet og relevans.

Vi ser at oversikten over kunstnerisk utviklingsarbeid i vår forrige søknad ikke var oppdatert. En viktig del av de KU-prosjekter som ikke er direkte relatert til vanlig filmproduksjon, har blitt utelatt. Vi beklager dette. Disse prosjektene inngår nå i oppdatert CV for faglig ansatte (vedlegg 4) og noen av dem er nærmere beskrevet i vedlegg 5: Kunstnerisk og faglig utviklingsarbeid på Den norske filmskolen; oppdatert april 2014. Dette vedlegget beskriver for øvrig Dnf sin overordnede policy og status for kunstnerisk og faglig utviklingsarbeid.

I tillegg til punktene som kommisjonen underkjente, ble det anbefalt forandringer på en rekke punkter som i utgangspunktet tilfredsstiller kravene fra NOKUT. Med utgangspunkt i anbefalingene har vi gjort forandringer på følgende punkter:

7.1 1. Revidert Diploma Supplement i henhold til UHR’s mal er under utarbeidelse på HiL.

³ Jørgensen-utvalget (UHR 2007)

7-2 2. Beskrivelsen av hvordan kunnskapene fra de kunstfilosofiske emnene skal anvendes av studentene og hvordan de er integrert i de øvrige emnene har blitt gjort tydeligere.

Læringsutbyttebeskrivelsen – har kunnskap om ulike kunstfilosofiske retninger og inngående kunnskap om cinematurgi er forandret til – kan analysere kunstfaglige problemstillinger ut fra ulike kunstfilosofiske retninger. Innholdet i emnene stemmer nå bedre overens med læringsutbyttet.

7-2 4. Emnet ”Felles del - kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi” er supplert med innføringsmodulen ”analyse av film og andre audiovisuelle verker med utgangspunkt i filmens historie, tradisjoner, egenart og plass i samfunnet”. Modulen består av forelesninger og seminarer. Emnet er økt med 10 stp. som dermed også gir mer tid til fordypning i det foreslåtte pensum.

7.2 6. Studiet gir studentene en unik anledning til å fordype og spesialisere seg i den valgte filmfaglige retningen. Studiet gir mulighet for refleksjon og læring om kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi. Studiet gir erfaring med en stor kunstnerisk produksjon.

7-2 7. En policy for kunstnerisk utviklingsarbeid som klargjør forholdet mellom kunstnerisk utviklingsarbeid og kunstnerisk virksomhet er utarbeidet (se vedlegg 5).

Vedleggsoversikt:

1. Revidert studieplan
2. Avtale om studentutveksling
3. Oppdatert oversikt over fagmiljø, mai 2014
4. Oppdatert CV for faglig ansatte
5. Kunstnerisk og faglig utviklingsarbeid på Den norske filmskolen; oppdatert april 2014

6 Sakkyndig tilleggsvurdering

7-1 2. Krav i aktuelle forskrifter og rammeplaner fra Kunnskapsdepartementet skal være oppfylt.

- *Høgskolen må gjøre det tydelig hvordan man vil sikre at hver søker blir vurdert ut fra sitt eget potensial, og ikke ut fra behovet for å sette sammen grupper til masterprosjektet.*

Vurdering

Den sakkyndige komiteen var av den oppfatning at opptaksprosedyren, slik den var beskrevet i søknaden, ikke garanterte at søkere innen de ulike spesialiseringene behandles likt. Vi så en risiko for at søkere innen regi-, manus- og produsentfordypningene skulle behandles etter kunstneriske kriterier, mens søkere til foto-, klipp- og lydspesialiseringene skulle behandles mer som teammedlemmer.

Høgskolen har i sitt svar angitt at de har endret opptaksprosedyren, slik at alle studenter nå skal tas opp etter samme prosedyre (jfr. også kriterium 7-1-3.), og komiteen anser nå kriteriet som oppfylt.

7-1 3. Rekruttering av studenter til studiet skal være stor nok til at institusjonen kan etablere og opprettholde et tilfredsstillende læringsmiljø og ett stabilt studium.

Høgskolen må:

- *Redegjøre for relasjonen mellom rekrutteringen av manus-, regi-, og produsentstudenter og rekrutteringen av de øvrige spesialiseringene. Det finns en risiko for at man skaper en skjevhet i studiet.*
- *Vise hvordan man vil skape komplette team, men samtidig ta opp de studentene som er best kvalifisert.*
- *Gjøre klart hvilke fordypninger man ønsker å ta opp ved hvert opptak.*

Vurdering

Se det foregående kriteriet. I og med at høgskolen endrer opptaksprosedyren og har angitt at de vil komplementere teamene med profesjonelle i de funksjoner der det eventuelt er behov, vurderer vi at dette kriteriet nå er oppfylt. Høgskolen har også tydeliggjort at opptak til studiet er mulig på bakgrunn av alle faglinjene på bachelorgradsnivå.

7-2 3. Studiets innhold og oppbygning skal samsvare med og være tilpasset læringsutbyttebeskrivelsen slik at læringsutbyttet oppnås.

Høgskolen må:

- *Beskrive hvordan alle studentene skal kunne oppnå læringsutbyttet i emnet "Masterproduksjon i team"*

- Sikre at det undervises i alle kunnskaper og ferdigheter som studentene forventes å oppnå gjennom studiet.
- Presentere en beskrivelse av arbeidsomfanget som er realistisk sett i forhold til fagmiljøets størrelse og sammensetning, og som gir studentene tid til å lese pensumet i *"Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi"*

Vurdering

Høgskolen har endret oppdelingen av studiets innhold til to emner istedenfor tre. I emnet Felles del (30 studiepoeng), har man lagt til en introduksjonsmodul i «analyse av film og andre audiovisuelle verker med utgangspunkt i filmens historie, tradisjoner, egenart og plass i samfunnet». Samtidig gis studentene mer tid til å fordype seg i pensum.

Videre har Høgskolen i Lillehammer slått sammen delene "individuell spesialisering og fordypning" og "masterproduksjon i team" for å skape en større fleksibilitet for de ulike fordypningene, slik at alle studentene vil få tilstrekkelig med faglige utfordringer og dermed kunne oppnå læringsutbyttet.

Når det gjelder arbeidsomfang, har høgskolen omarbeidet tabellen «Estimert arbeidsomfang per semester i timer» slik at den skiller på de ulike typene veiledning.

På bakgrunn av endringene som er gjort, anser vi kriteriet som oppfylt.

7-2 5. Eksamensordninger og andre vurderingsformer skal samsvare med og være tilpasset læringsutbyttebeskrivelsen slik at læringsutbyttet for studiet oppnås.

Høgskolen må:

- Velge vurderingsform(er) for *"Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi"* som sikrer at læringsutbyttet blir prøvd.
- Vise hvordan hver enkelt student eksamineres i *"Masterproduksjon i team"*

Vurdering

Høgskolen har revidert forslaget til eksamensordning. Begge emner vurderes nå med individuell muntlig eksamen.

Fellesdelen eksamineres på bakgrunn av en innlevert mappe med det som er laget i modul 1-5 og som inkluderer analyse av to audiovisuelle verker med utgangspunkt i filmens historie, tradisjoner, egenart og plass i samfunnet, i tillegg til resultatene av øvelsene i modul 2-5.

Filmfaglig spesialisering eksamineres på bakgrunn av alle innleverte verk (inkludert individuelle fordypningsverk og masterproduksjon). Vurderingen er en samlet vurdering og tar utgangspunkt i studentens hensiktserklæring for de enkelte innleverte verkene. Fokus ligger ikke på de ferdige resultatene. Arbeidsprosessene og de valg som er tatt underveis legges til grunn for vurderingen, sammen med en vurdering av studentens kunsthaglige og håndverksmessige nivå, og vi anser med dette at kriteriet er oppfylt.

7-2 8. Studiet skal ha ordninger for studentutveksling og internasjonalisering relevant for studiets nivå, omfang og egenart.

- *Høgskolen må få på plass minst én juridisk, bindende avtale om studentutveksling.*

Vurdering

Høgskolen har inngått en avtale om studentutveksling med Den nasjonale filmskolen i Slovenia - University of Ljubljana, Academy of Theatre, Radio, Film and Television. Dette er et velrenommert universitet som tilbyr studier av samme art som Høgskolen i Lillehammer. Vi mener det er et godt og relevant tilbud for studentene, og vi anser nå kriteriet for oppfylt.

7-3 1. Fagmiljøets sammensetning, størrelse og samlede kompetanse skal være tilpasset studiet slik det er beskrevet i plan for studiet og samtidig tilstrekkelig for å ivareta den forskning og det faglige eller kunstneriske utviklingsarbeidet som utføres.

- *Høgskolen må vise at emnet «Kunstfilosofi, estetikk og cinematurgi» vil undervises av personer med relevant kompetanse.*
- *Vise at den har tilstrekkelig bemanning til å undervise alle sju linjene.*

Vurdering

Siden forrige søknad om akkreditering har fagmiljøet blitt supplert med følgende: hovedlærer i klipp (45 %-stilling), hovedlærer i foto (30 %-stilling) og professor i lyd (50 %-stilling). Dermed skulle alle filmfaglige disipliner ha tilstrekkelig lærerkapasitet for masterstudiet.

Ved oppstart skal fagmiljøet suppleres med ytterligere to 100 %-stillinger som er dedikert til mastergradsstudiet. Av disse er én åremålsstilling planlagt utlyst høsten 2014, mens den andre 100 %-stillingen tenkes anvendt til gjestelærere. Høgskolen vil i denne forbindelsen prioritere de linjene hvor behovet er størst.

Alle de faglig ansatte har førstekompetanse.

Høgskolen beskriver cinematurgi som læren om filmens fortelleelementer. Delemnet planlegges dekket med kompetente fagpersoner, mens fagpersoner fra andre avdelinger ved høgskolen skal undervise i filmanalyse og kunstfilosofi. Høgskolen i Lillehammer har et vel ansett miljø i film- og fjernsynsvitenskap, så dette virker å være en fornuftig ordning.

På bakgrunn av at fagmiljøet er betydelig supplert på nåværende tidspunkt, anser vi nå kriteriet for oppfylt. Vi anbefaler høgskolen å supplere fagmiljøet ytterligere gjennom de tiltak som den selv nevner i tilsvaret til vår rapport.

7-3 3. Minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studiet skal utgjøres av tilsatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være personer med minst førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studiet.

- *Høgskolen må vise at kunstfilosofi og film- og fjernsynshistorie vil bli undervist av person(er) med førstestillingskompetanse.*

Vurdering

Se 7-3 1 ovenfor. Kriteriet er oppfylt.

7-3 4. Fagmiljøet skal drive aktiv forskning, faglig- og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid.

- *Høgskolen må dokumentere resultater av kunstnerisk utviklingsarbeid på høyt nivå.*
- *Høgskolen bør utarbeide en policy for kunstnerisk utviklingsarbeid der den klargjør sitt standpunkt til forholdet mellom kunstnerisk utviklingsarbeid og kunstnerisk virksomhet.*

Vurdering

Høgskolen har sendt inn oppdaterte CV-er for de faglige ansatte der deres kunstneriske utviklingsarbeid er beskrevet. Den har også lagt ved et dokument med nærmere beskrivelse av et antall arbeider og i tillegg en policy for kunstnerisk utviklingsarbeid.

I dette beskrives det at det kunstneriske utviklingsarbeidet skjer innenfor rammene av Program for kunstnerisk utviklingsarbeid (PKU). Dette programmet er opprettet av kunstutdanningene i Norge (herunder Høgskolen i Lillehammer) og består av prosjektprogrammet og stipendiatprogrammet. Prosjektprogrammet er opprettet med finansiering fra Kunnskapsdepartementet for å bidra til at faglig ansatte ved norske universiteter og høgschooler utfører kunstnerisk utviklingsarbeid på høyt internasjonalt nivå. Høgskolen i Lillehammers aktive rolle i prosjektprogrammet understreker at de driver kunstnerisk utviklingsarbeid på høyt internasjonalt nivå.

Vi anser nå kriteriet som oppfylt.

7 Vedtak – senere annullert

Vi viser til Høgskolen i Lillehammers søknad til fristen 1. september 2013 om akkreditering av mastergradsstudium i audiovisuelle fortellinger (120 studiepoeng). De sakkyndige avga sin uttalelse i rapport datert 2. mai 2014, med tilleggsvurdering av 6. juni 2014.

Vi vurderer at vilkårene i NOKUTs forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning av 28. februar 2013 nå er fylt, og har dermed truffet følgende **vedtak**:

Mastergradsstudium i audiovisuelle fortellinger (120 studiepoeng) ved Høgskolen i Lillehammer akkrediteres. Akkrediteringen er gyldig fra vedtaksdato.

NOKUT forutsetter at Høgskolen i Lillehammer fyller de til enhver tid gjeldende krav for akkreditering. I tillegg forventes at Høgskolen i Lillehammer vurderer de sakkyndiges merknader og anbefalinger i det videre arbeidet med utvikling av studiet.

For mastergradsstudier som NOKUT akkrediterer, må institusjonen selv søke Kunnskapsdepartementet om rett til å etablere studiet.

Dette vedtaket ble senere annullert. Kort tid etter vedtaket var fattet, ble vi gjennom Høgskolen i Lillehammers nettsider kjent med at studiet skulle lokaliseres til Oslo, og ikke Lillehammer slik søknaden beskrev. NOKUT ba derfor høyskolen om en redegjørelse for infrastrukturen der utdanningen faktisk skal gjennomføres. Redegjørelsen fra Høgskolen i Lillehammer (kapitel 8) viste at deler av studiet skal gjennomføres i Oslo. NOKUTs vedtak om akkreditering var altså fattet på bakgrunn av feilaktig informasjon, og ble annullert. De sakkyndige ble bedt om å gjøre en ny vurdering basert på opplysningene om Oslo som studiested for deler av studiet, slik de fremkommer i Høgskolen i Lillehammers redegjørelse (kapitel 8). Den sakkyndige vurderingen fremkommer i kapitel 9 nedenfor, og nytt vedtak i kapitel 10.

8 Redegjørelse om studiested

Høgskolen i Lillehammer har mottatt NOKUTs brev datert 28.08.2014 vedr. akkreditering av ovennevnte studium. NOKUT ber om en ytterligere redegjørelse knyttet til det forhold at en del av masterstudiet skal gjennomføres i Oslo.

Høgskolen hadde på søkertidspunktet ikke tatt endelig stilling til om en del av masterstudiet skulle tilbys i Oslo eller andre steder. Etterhvert som de konkrete planene for studiet er blitt utarbeidet, har vi sett at det vil styrke kvaliteten på studiet om noe av undervisningsaktivitetene tilbys i Oslo. Det dreier seg om masterclasses, workshops og seminarer. Flere av disse vil vi gjerne i tillegg tilby som etter- og videreutdanning for bransjen.

Det er her snakk om undervisning som ikke krever særlige fasiliteter eller avansert teknisk utstyr. Ved å legge en del av undervisningsaktivitetene i Oslo, får vi også muligheter for et mer utstrakt samarbeid med Teaterhøgskolen ved KHIO, samt Norges Musikkhøgskole, noe vi har arbeidet for å få til i en lengre periode.

På bakgrunn av ovenstående har vi søkt etter egnede lokaler i Oslo - og funnet lokaler og miljø, som vi mener vil være en styrking av den samlede infrastrukturen knyttet til masterutdanningen. Slik vi ser det vil lokalitetene og fasilitetene filmskolen har i Lillehammer sammen med de nye i Oslo (pluss spesialiseringsmulighetene i utlandet) utgjøre en helhet som totalt sett gir studentene enda større muligheter for å oppnå det forventede læringsutbytte enn f. eks. ved bare å ha en fast plassering av studiet i Lillehammer.

Her følger svar på de konkrete spørsmålene i NOKUTs brev:

1) Emner/moduler (eller deler av disse) som skal gjennomføres i Oslo

En del av fellesemnet cinematurgi, estetikk og kunstfilosofi består av masterclasses, workshops og seminarer. Vi ønsker å gjennomføre modul 1 og deler av modulene 2, 3, 4 og 5 i Oslo, hvor vi også har tilgang til museer, cinematek og store fagbibliotek. Øvelser og produksjoner i modul 2 - 5 skal gjennomføres i Lillehammer.

Med en masterclass menes det en avgrenset undervisningsenhet der en av de fremste internasjonale fagpersoner som er engasjert kun for dette formålet av Den norske filmskolen, underviser studentene.

Filmfaglig spesialisering er organisert i to deler:

- a. individuell spesialisering og fordypning
- b. masterproduksjon.

Førstnevnte vil foregå der hvor de beste muligheter for spesialisering og fordypning finnes. Det kan være i Lillehammer eller i Oslo, men det forventes også at en del studenter med fordel kan oppnå spesialisering og fordypning på høyeste nivå ved godkjente institusjoner og/eller læresteder utenfor Norges grenser. På nåværende tidspunkt er det vanskelig å si noe mer konkret om akkurat dette, da det vil avhenge av søkernes ønsker om faglig spesialisering og fordypning.

Masterproduksjon i team vil i overveiende grad foregå med utgangspunkt i Lillehammer. Det er her vi har avansert produksjonsutstyr, studiofasiliteter og postproduksjons-fasiliteter. En del av forarbeidet til produksjonene kan forventes å skje i Oslo.

2) Lokaler, bibliotekstjenester, administrative og tekniske tjenester, IKT-ressurser og arbeidsforhold som studentene vil møte i Oslo

HiL har inngått betinget leieavtale med Dronningensgate 16 A/S i Oslo, også kjent som Filmens Hus (jfr vedlegg 1) . Stedet rommer et ytterst relevant miljø for vår masterutdanning. Mange film- og TV-folk har her sitt daglige virke. I tillegg er huset et viktig samlingspunkt for bransjefolk. Den største leietageren er Norsk Filminstitut (NFI) som administrerer Norges nasjonale støtteordninger innen film, TV og nye medier. NFI besitter betydelig kompetanse innen disse områdene, noe vi og våre masterstudenter vil få glede av.

Filmens Hus rommer også Film & Kino, Cinemateket, forskjellige festivalkontorer, diverse tidsskriftredaksjoner, produksjonsselskaper m.fl. Dette er organisasjoner som vi enten allerede samarbeider med, eller som vi gjerne vil samarbeide med i framtiden.

Når det gjelder administrative og tekniske tjenester har, vi begrenset bruk for støtte-fasiliteter i Filmens Hus som følge av karakteren av de aktiviteter vi plasserer der.

For bibliotekstjenester gjelder fortsatt beskrivelsen av biblioteket og tjenester slik de var i den opprinnelige søknaden. Biblioteket har siden forrige søknad tegnet internettabonnement på:

- *Filmrommet* (ca. 1900 filmer). Tjenesten inneholder Norsk filminstituts nasjonale digitale filmarkiv sammen med Norgesfilms filmkatalog.

- *Indieflix* (over 4000 filmer), en samling filmer fra uavhengige filmskapere som er presentert på filmfestivaler. Disse vil være tilgjengelig uavhengig av studiested.

HiLs bibliotek vil gjennom det nasjonale biblioteksamarbeidet yte bibliotekstjenester til masterstudenter uansett hvor de befinner seg. Siden studentvolumet ved studiet er så lavt, vil HiLs bibliotek kunne sende fysisk materiale til privatadresser, noe som allerede praktiseres på andre studier ved Høgskolen.

Ved studiestart vil ansatte ved biblioteket informere og veilede studentene om bibliotekets film-og litteraturliste, samt søke- og utlånsmuligheter (Oria). Studentene vil gjennom studiet få bistand og veiledning ved behov, enten de oppholder seg på Lillehammer eller et annet sted (via Oria, e-post eller pr. telefon).

En særlig viktig ny samarbeidspartner for Dnf's masterutdanning er Cinemateket i Filmens Hus.

HiL har inngått en samarbeidsavtale med NFI (jfr vedlegg 2) som gjør at masterstudentene får tilgang til Cinematekets totale database over tilgjengelige filmer fra inn- og utland, samt tilgang til deres to høykvalitetskinoer. Cinemateket vil gjennom et bestillingssystem fra studentene kunne tilby filmer for påsyn i kinoene eller i et mindre påsynsrom. Kinoene har alle formater tilgjengelige. Visningstider vil bookes gjennom undervisningsleder/koordinator.

Nasjonalbibliotekets filmavdeling i Oslo og Mo administrerer den totale norske filmarven, inkludert en historisk manuskriptsamling, brev og biografier. Dette vil være tilgjengelig for våre studenter gjennom en egen samarbeidsavtale (jfr vedlegg 3).

Når det gjelder IKT-ressurser og andre tekniske tjenester, vil det inngås avtale med NFI og Dronningensgate 16 A/S, som gjør at vi kan benytte husets eksisterende tjenester. Studentene vil tildeles egen bruker med pålogging til filmskolens produksjonsdatanett. Dette gjør det mulig å lagre/hente ut produksjonsfilmer fra høgskolens eget datanett.

Bestilling av teknisk utstyr kan studentene også utføre med sin egen brukertilgang slik at produksjonsutstyr bestilles gjennom filmskolens interne web-program.

I lokalene i Oslo vil det installeres fem arbeidsstasjoner hvor det er mulig å arbeide med praktiske oppgaver i et lukket nett for så å kunne vise arbeidet i et av visningsrommene på stedet.

3) Om infrastrukturen som gjør det mulig for studentene å oppnå læringsutbyttet

Vi ser på lokalene og aktivitetene i Oslo som et supplement til høgskolens infrastruktur i Lillehammer. Studentene blir en integrert del av fagmiljøet og infrastrukturen i Lillehammer, men får i tillegg tilknytning til det sentrale film- og TV-miljøet i Oslo.

Dessuten vil studentene kunne få bedre kontakt med Teaterhøgskolen (KHIO) og Musikkhøgskolen særlig med tanke på masterproduksjon.

Når det gjelder personlig fordypning, vurderer vi det slik at masterstudentene får bedre forutsetninger for å oppnå det forventede læringsutbytte med de mange kontakt-muligheter og nærheten til det største film og TV-miljøet i Norge.

4) Redegjørelse for fagpersonene, som vil undervise i Oslo

De fagpersoner som skal undervise i Oslo er de samme fagpersoner som underviser i Lillehammer. Det er i dag en stor grad av mobilitet mellom filmmiljøene i Oslo og filmskolen på HiL. Enkelte lærere vil av hensyn til kontinuiteten overveiende undervise og veilede masterstudenter - enten det skjer i Lillehammer eller i Oslo. For fellesemnene i første semester vil høgskolen i tillegg knytte til seg en rekke spesialister innen de respektive fagområdene. Det vises for øvrig til redegjørelse om faglig stab på Dnf i opprinnelig søknad.

5) Redegjørelse for hvordan studentenes kontakt med fagmiljøet på Lillehammer vil være når undervisningen foregår i Oslo

Selv om en del undervisning og veiledning på masterstudiet vil skje i Oslo, vil lærere og veiledere på masterstudiet være de samme, enten undervisningsaktiviteten skjer i Lillehammer eller i

Oslo. Fagmiljøet er altså det samme. HiL vil ansette en "office manager" og en undervisningsleder som har fast utgangspunkt i Oslo for å sikre at ansatte og studentene får kontinuerlig tilgang til informasjon, når de oppholder seg i Oslo. Dette dreier seg om alt fra oppdatering av timeplaner, dagsplaner til produksjoner, osv., til spørsmål om studentmobilitet i inn- og utland.

En del kurs og seminarer som avholdes i Oslo/Lillehammer vil få deltagelse av både bachelor- og masterstudenter. På denne måten får studenter og lærere - enten de har tilknytning til bachelor eller master - jevnlig kontakt med hverandre.

Vi håper at denne redegjørelsen tydeliggjør vår ambisjon om å styrke kvaliteten og læringsutbytte i mastergradsstudiet ytterligere ved å benytte både Høgskolens fasiliteter på Lillehammer og de egnede lokaler i Oslo og ber om at annulleringsvedtaket oppheves, slik at vi kan iverksette realiseringen av mastergradsstudiet i audiovisuelle fortellinger i tråd med intensjonene.

9 Sakkyndig vurdering av nye opplysninger om studiested

Etter å ha lest redegjørelsen fra Høgskolen i Lillehammer (HiL) over hvilke lokaler, tjenester og personale i Oslo som vil inngå i mastergradsstudium i audiovisuelle fortellinger, mener vi studiet oppfyller kravene i studietilsynsforskriften § 7-2 (9) og § 7-3 (1), og anbefaler derfor at studiet akkrediteres.

7-2 9. Studiet skal ha lokaler, bibliotekstjenester, administrative og tekniske tjenester, IKT-ressurser og arbeidsforhold for studentene, som er tilpasset studiet.

HiL oppgir i brevet at *Cinematurgi, estetikk og kunstfilosofi* som består av master classes, workshops og seminarer, skal gjennomføres i Oslo. Her finnes museer, cinematek og fagbibliotek. Høgskolen har dokumentert tilgang til disse ressursene gjennom en avtale med Norsk filminstitutt, og har leid undervisningslokaler i den samme bygningen, Filmens hus. Disse vurderer vi som godt egnet for dette emnet.

Det er ikke fremlagt noen formell avtale om samarbeid mellom HiL og de øvrige virksomhetene som finnes i Filmens hus. Det er ikke utenkelig at studentene vil ha glede av at disse holder til i samme bygning, men det gis ingen garantier for at det vil skje. Dette stiller imidlertid ikke komiteen som krav, men det bør sees som en positiv sideeffekt dersom det oppstår og vi oppmuntrer til at man forsøker å skape forutsetninger for dette.

Masterproduksjon i team vil i hovedsak foregå med utgangspunkt i Lillehammer. Det virker klokt, da emnet forutsetter tilgang til teknikk og spesiallokaler.

Vi mener kravene til lokaler, bibliotekstjenester, administrative og tekniske tjenester og IKT-ressurser er oppfylt, og tilgangen til Cinematekets og Nasjonalbibliotekets samlinger vil styrke studiet.

De fem arbeidsstasjonene for praktisk produksjon som skal opprettes, krever at det finnes support og veiledning på stedet. Vi vil anta at tilgangen til hjelp og veiledning kan bli dårligere enn på Lillehammer, samtidig som slike arbeidsplassene er svært viktige om noen studenter velger å ha Oslo som sitt hovedarbeidssted, slik høgskolen antyder. Vi forutsetter at det i forbindelse med arbeidsstasjonene vil være et godt system for teknisk og faglig støtte.

Komiteen er noe bekymret for studentenes arbeidsforhold, ettersom de forventes å reise mellom Oslo og Lillehammer for å ta ulike deler av emnene. Det er en fare for at de ikke blir en del av fagmiljøet på Lillehammer, og at det heller ikke blir noe tydelig miljø i Oslo. Ansettelsen av en egen undervisningsleder for studiestedet i Oslo synes å være et fornuftig tiltak for å hjelpe på denne ulempen.

På den annen side åpner også et studiested i Oslo spennende muligheter for samarbeid med film- og TV-bransjen i hovedstaden, og med studenter ved Kunsthøgskolen i Oslo og Norges musikkhøgskole, selv om det ikke følger med noen garanti for at et slikt samarbeid blir noe av.

Konklusjon

Ja, studiet har infrastruktur som er relevant for studiets nivå, omfang og egenart.

Høgskolen bør:

- Sikre at det er god tilgang på nødvendig teknisk støtte og veiledning i studentlokalene i Oslo.
- Sikre at studentene vet i god tid hvilke deler av studiet som vil foregå hvor.
- Prioritere arbeidet til lokale undervisningslederen, slik at studentene kan føle at de hører til på et studiested også når de er i Filmens hus.
- Bruke sine kontakter i film- og TV-bransjen til å hjelpe studentene med å dra nytte av plasseringen i Oslo.
- Invitere andre kunsthøgskoler i Oslo til samarbeid om felles undervisning og studentprosjekter.

7-3 1. Fagmiljøets sammensetning, størrelse og samlede kompetanse skal være tilpasset studiet slik det er beskrevet i plan for studiet og samtidig tilstrekkelig for å ivareta den forskning og det faglige eller kunstneriske utviklingsarbeidet som utføres.

Ut fra HiLs redegjørelse kan vi ikke se at fagmiljøet blir vesensforskjellig fra et studium som kun ble gjennomført i Lillehammer. Det kan bli vanskeligere å ordne spontane møter mellom studenter og lærere og veiledere, men på den annen side kan det bli enklere å få gjesteforelesere til emnene og eksterne veiledere til fordypningsprosjektene.

Konklusjon

Ja, fagmiljøets sammensetning, størrelse og samlede kompetanse er tilpasset studiet slik det er beskrevet i planen og det faglige eller kunstneriske utviklingsarbeidet som utføres.

10 Vedtak

Vi viser til Høgskolen i Lillehammers søknad til fristen 1. september 2013 om akkreditering av erfaringsbasert mastergradsstudium i audiovisuelle fortellinger (§ 5, 120 studiepoeng). De sakkyndige avga sin uttalelse i rapport datert 2. mai 2014, med tilleggsvurdering av 6. juni. Vedtak om akkreditering ble fattet 10. juni, men senere annullert grunnet opplysninger om at studiets lokalisering var endret. Høgskolen har i sin redegjørelse av 2. oktober redegjort for hvordan studiet vil gjennomføres med tanke på studiested, infrastruktur og studentens kontakt med fagmiljøet på Lillehammer. De sakkyndige leverte 17. november sin vurdering av denne informasjonen.

Vi vurderer at vilkårene i NOKUTs forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning av 28. februar 2013 nå er fylt, og har dermed truffet følgende vedtak: *Mastergradsstudium i audiovisuelle fortellinger (§ 5, 120 studiepoeng) ved Høgskolen i Lillehammer akkrediteres. Akkrediteringen er gyldig fra vedtaksdato.*

NOKUT forutsetter at Høgskolen i Lillehammer fyller de til enhver tid gjeldende krav for akkreditering. I tillegg forventes at Høgskolen i Lillehammer vurderer de sakkyndiges merknader og anbefalinger i det videre arbeidet med utvikling av studiet.

For mastergradsstudier som NOKUT akkrediterer, må institusjonen selv søke Kunnskapsdepartementet om rett til å etablere studiet.

11 Dokumentasjon

13/608-1: Høgskolen i Lillehammer - søknad om akkreditering av masterstudium i audiovisuell fortelling

13/608-24: Oversendelse av kommentar – Høgskolen i Lillehammer – mastergradsstudium i audiovisuelle fortellinger

13/608-31: Ytterligere redegjørelse - Høgskolen i Lillehammer - søknad om akkreditering av masterstudium i audiovisuell fortelling

12 Presentasjon av sakkyndig komité

Professor Klas Dykhoff, Stockholms dramatiska högskola

Dykhoff er professor ved Stockholms dramatiska högskola der han har vært ansatt siden 1998. Fra 2000 har han vært hovedlærer for filmlyd, hvilket innebærer ansvar for utarbeidelse av emner og studiets oppbygning, samt for eksamineringen av studentene. En periode var han også prorektor ved samme institusjon, og han har i flere år vært med i institusjonens utdannings- og forskningsnemd. Dykhoff har erfaring som sakkyndig, blant annet har han evaluert kunstneriske høgskolestudier i Estland og han har tidligere fungert som sakkyndig for NOKUT. Han har også vært med i bedømmelseskomiteer for vitenskapelige stillinger basert på kunstnerisk utviklingsarbeid. Videre har Dykhoff skrevet to bøker om filmlyd og en rekke artikler. Dykhoff er selv utdannet ved Dramatiska institutet (som nå inngår i Stockholms dramatiska högskola) på filmlydstudiet og jobbet frilans som lydtekniker frem til ansettelsen ved institusjonen. Han har bidratt på omtrent femten langfilmer, en rekke TV-filmer, kortfilmer og dokumentarfilmer, og har også arbeidet med reklamefilm og radio.

Førsteamanuensis Anders Fagerjord, Universitetet i Oslo

Fagerjord ble ansatt som førsteamanuensis ved Universitetet i Oslo (UiO) i 2005 for å undervise i film og filmteori. Doktorgradsavhandlingen fra 2003, "Rhetorical Convergence: Earlier Media Influence on Web Media Form" tar for seg nye nettuttrykk som blander film/video, lyd, bilde og skrift. Også senere har han publisert om multimedia og multimodalitet, bl.a. "After Convergence: YouTube and Remix Culture" (2010) og "Editing Stretchfilm" (2005)". I senere år har Fagerjord jobbet med stedbundet historieformidling med lyd, f.eks. "Between Place and Interface: Designing Situated Sound for the iPhone" (2011). Film, fortellerteori og multimedia underviser han jevnlig i, og han har skrevet to lærebøker om multimedia og digitale tekster. Videre fungerte Fagerjord som undervisningsleder ved Institutt for medier og kommunikasjon ved UiO fra 2009 til 2012 og han ledet programrådene i medievitenskap og journalistikk ved samme institusjon fra 2010 til 2012. Fagerjord har veiledet to doktorgradsstudenter og 17 mastergradsstudenter til eksamen. Han er også jevnlig i bedømmelseskomiteer for både doktorgradsavhandlinger og vitenskapelige stillinger, og har fungert som ekstern sensor av studier ved institusjoner innenlands og utenlands.

Adjunkt og seksjonsleder Klara Björk, Göteborgs universitet

Björk er ansatt ved Akademin Valand (tidligere Filmhögskolan i Göteborg) som enhetssjef (seksjonsleder) for film og underviser i filmisk gestaltning. Hun er emneansvarlig for magisterprogrammet i filmisk gestaltning med innretning mot offentlighet og entreprenørskap. Som enhetssjef har hun ansvar for utvikling av studie- og emneplaner og langsiktige strategiplaner for filmstudiene. Hun er selv utdannet ved mastergradsstudiet ved samme institusjon samt EAVE (europeisk videreutdanning for filmprodusenter). Tidligere har hun undervist og veiledet i manus ved Stockholms filmskola og gjesteforelest ved andre filmskoler, f.eks. Biskops Arnô og Kulturama. Björk har bakgrunn som produsent i Filmkreatörerna, som hun har drevet sammen med produsent Daniella Prah siden 2006. Blant filmer hun har produsert er «Tysta leken» (2011) av Görel Crona, dokumentaren "White as blood" (2010) av Hanli Prinsloo og dokumentaren "det brukar gå bra" (2010) av Beate Grimsrud. Björk har også erfaring som regissør og dramaturg. Hun har vært medlem i styret for Sveriges Regissörer 2003-2004 og i interimsstyret for WIFT (Women in Film and Television) 2004.